

KONCE I ZAČEŤKY - 8.

Pondělí, 23 leden 2023

Dneska pro Myáku pátá jede Ávára. Jezdám sem pracovním obdávím den, ani nevím jestli se s ním chci vidět. Vlastně ani nevím, jestli je to Ávára, když je to manžel sestry mojí - Ány. Jo, tohle nám zvosloví - mi dávalo problém v dýdky. vlastně bude na svatě po rozvodu jednodušeji - to má nenapadlo. Pátá ale na nás je itá - Áekal pátá edváno zrychleně verzi. Váimlí jste si někdy, jak se zámavá ztrácejí - vácí v domácnosti? Já vím, uÁ to kdysi ÁeÁila Lj Skoáepová, ale ono je to fakt! Nejdám v nám mizely ÁiÁky, pak ponoÁky, nakonec i hrnce. Ne, jeden jsme našli u která jsme nesli jeden velmi vydatě enÁ obd, a druhé se, nevím proč, našel v koupelně. Já bych ty trpaslíky nepodceoval. Tomu našemu jsme zaáli Ákat Trkvas.

Je to ze slovenštiny, jednou to slovo použila Pavla-na. Jo, to byly doby... když jsem za ním choděval... vlastně za dr. Hoákám.

Sakra chlape, nezáleň s tām zas. Nemá to smysl, má Áu do smrti vzpoměnat, jak mi s ním bylo fajn, když ona prostě nená - a nebude... nechce být a asi ani nemá.

V pátek je Á drávím den, tak snad si splně vÁechna pátá iná.

Se ÁvÁrou jsme se moc nepotkali. MoÁnÁ to je dobá, nevím. Pátá chvá-Á dorazila smska, Áe Myáka dojela v pátá dku a uÁ seděme na icq. Pochlubil jsem se, jak jsem to skvěle vÁechno douklidil a pak jsme chvá-li klÁbosili jen tak. Událala nÁ jaká fotky, a i když nejsem umělecky zrovna pátá-liÁ vydatě en, oslovily mÁ. Myslím, Áe to byla skvělá volba, jáť sem a spolu. Vnámám denně, jak se rozvÁ-já-, roste. Ono je tu z Áeho ÁÁ-t, prostě.

NevydrÁel jsem to. Asi to bylo tām, Áe jsem byl sám. Nevím. Ale zvedl jsem telefon a zavolał Petá. Pátá Áila dá v, neÁ jsem Áekal, asi pátá ece jen nebyla na hotelu. Obejmul jsem já-, a zanoámil tvÁ do tá hÁ-vy. Pátá itiskla se ke mně a já se zaál toulat nejen po hvÁzdách, ale rovnou po celách vesmářech. OdpoÁ-Ávali jsme, a má l jsem pocit, Áe snad usnula. DÁchala zhluboka a spokojeně.

Zkusil jsem se pohnout.
"MilÁÁik..."

"PromiÁ, tys spala...
omlouvám se."

"Nie, len mi bolo
krÁsne."

NatÁhl jsem se pro cigaretu.
"DÁÁ mi taky jednu?" "UrÁite."

Pátá ipÁlil jsem nám a bylo mi
hezky.

"Jirko, bude Myáka s
tebou na Vianoce?"

Jistě Áe bude, kde by byla.
NÁco má podrÁ dílo. "Ano, bude. ProÁ se ptÁÁ?"

"Možná by si nějak mal
představil."

Ohřek se rozzářil, jak jsem
našel ty cigaretové jedy. "Nemysli, že to je dobrý nápad, Petro."

Odtáhla se. "Chcela by
som s tebou byť na Vianoce."

Hm.

"Vážně... tohle není- tak
jednoduché."

"Če je na tom
zložitá?"

Jak bych ti to jenom řekl,
milá Petro. Možná tak, že si prostě tyhle Vánoce zasloužíme sami pro sebe.

"Prostě tyhle Vánoce si
zasloužíme sami pro sebe. Nemáš nějaký představa, co jim předcházelo."

"Myslela som, že...
"

Co jsi myslela?"

Váď jsem, co myslela.
Dneska to už nebyla součástí, tohle bylo milování. Aspoň z její strany určitě.

"Nič, připravil."

Nemůžu za to, Petro. Fakt
nemůžu. Za chvíli odejde a mně to bude v podstatě fuk. Jenže takhle jsi to
přece chtěl? Neměl jsem ze sebe radost, ale copak se máš v něm jen přitáhnout
po ramenou? Zálehal se oblékat.

"Zavolám mi, keby som
ti chvilka?"

Zakáhal jsem, abych nemusel
odpovědět. Někteří otázky je lepší neslyšet.

"Promiň, co jsi
řekl?"

"Že ti zajtra
zavolám."

"Určitě. Budu
řít."

Asi existuje jednodušší mára
kvalitnějšího vztahu. Lidi nemají- dává si lhát. Nakonec jsem nevydržel ani okamžik
na Myšku a vyrazil jsem jít naproti do Prahy. Stavili jsme se u Pavla, před
mu dárky a rozjeli se u pizzy. Pavel měl skvělou náladu, skáli jsme si do
čela a probárali všechno od práce přes guitar hero, fantasy a co já vím je.
Občas jsem kouk po Myšce, svátily jí- oči a váď jsem, že to není- horečkou.
Byli jsme nějakástná.

Proč to takhle normálně iná nešlo s Milenou? Asi jsme opravdu nezapadli... do sebe. Ale jsem moc rád, že byla. Bez ní by nebyly tyhle skvělé chvíle. Zkusím se zeptat? Jo.

"Co Petr?"

Pavel se nepěstoval culit.
"Blbě?" dotáral jsem.

"Mno, já bych těm ukl, že u to docela jde."

Petr máš c bydl s Pavlem v Praze, chytil dobrou práci. Že by to byly ty správné okolnosti pro to, aby trošku změnil názor?

"Myslím, že u ně tak agresivně."

"Agresivně?"

"Jojo, myslím jako vác tobě."

Skvěle jí zprávil. Ať se stalo cokoli, nerad bych o něj pámí. Asi páte jen bude má pravdu moje starší mladší sestra, i když je svobodná uitelka. Ať se spousta věc spravá.

Že Pavel, fakt nechce j na tdr den pámit?" "Nehmm," zahuhlal, protože měl plnou pusou.

"S plnou pusou se nemluví," poučila ho Myška. Když se vydováli, vypadlo z něj, že vlastně chce být sám, nebo spát ve svém. A mně došlo, že si to páedstavuju letos taky tak.

Ráno jsem propájoval dvě krabice s kytarou a korbem, a začal balit dírky. Myška si odskočila k Soně, rafinovaně jsem jí o to požádal. Kytaru jsem pámikryl pešinou v Myščině posteli, kombo schoval pod ná a zbytek baláků jsem dal pod stromek. Vždycky mě bavilo vyměšlet pro ně jaké drobné radosti, obzvlášť když u věšili, že na Ješka nevěš.

Pro Petra byl docela ájok, kdysi, když u měl jasno a najednou z vedlejšího pokoje začalo jen tak zničehonic cinkat. Dámyslně provázkově mechanismus, pášpevně na budka dokázal tášst zvonkem pášesně, jako bych to dělál já. S tím nepočal! A Pavla mu těmkl s neochvějnou jistotou - vidá, že to ně taška!

Celou věštmí jsme si ušávali. Žádny telefony, facebooky, ale vynikající - šzky, salít... a hlavně jsme byli spolu. Skoro u to vypadalo, že se k nám dírka ani nedostanem.

"Tati, ty se netá j na dírky?"

"No to si piá, že jo. Jdem na to?"

"No jasně, já uš se nemáš dokat. Ale když vidám, jak ti chutná, nechtěla jsem ti to kazit."

"Tak to jsi má› dostala," rozesmÁ›l jsem se. "JÁ› myslel, Á›že to zdrÁ›ujeÁ› ty."

Dostali jsme spoustu dÁ›rkÁ› od má›zch sester, znÁ›mÁ›zch z Hradce i ze Sokolova. Velkou radost jsem má›l z Jitra kouzelnÁ›kÁ› - jedna z prvnÁ›ch knÁ›Á›ek, co jsem prostÁ› kdysi po revoluci musel má›t. A teÁ› se vrÁ›tila.

Kouk jsem na MyÁ›ku, a ta jen Á›ekla: "Mluvils o nÁ›."

Byl jsem v tu chvÁ›li straÁ›nÁ› rÁ›d, Á›že jsem pustil z hlavy na chvÁ›li naÁ›je finanÁ›nÁ› problÁ›my, a Á›že na ni Á›ekÁ› vedle v pokoji to, co hroznÁ› moc chtÁ›la. ZatÁ›m se tvÁ›Á›ila, Á›že já› vÁ›jechny dÁ›rky dÁ›lajÁ› - obrovskou radost, a vÁ›Á›m tomu, Á›že by asi byla Á›Á›astnÁ› i jen za nÁ›. PÁ›vodnÁ› jsem chtÁ›l opravdu poÁ›kat, aÁ› pÁ›jde spÁ›t, ale to neÁ›ilo. Zase jsem to nevydrÁ›el.

"MyÁ›ko? NenÁ› ti zima?"

"Ne, proÁ›?"

"Abys zase nenastydla. VÁ›Á› co? Dojdi si pro peÁ›inu, aÁ› se do nÁ› zabalÁ›Á›."

"NechcÁ›-Á›-Á›-Á›, mnÁ› je fakt teplo."

"No já› ti nevÁ›m .. má›Á› takovej studenej pohled."

Pochopila. VybÁ›hla do pokoje, odhodila peÁ›inu... a pak uÁ› si to moc nevybavuju. Tohle byl obrovskej dÁ›rek. Pro mnÁ›. Á›tastnÁ› a veselÁ›. PozdÁ› po pÁ›lnoci jsem sedÁ›l u stromku a pÁ›emÁ›Á›lel jsem si. ZaÁ›il jsem letos hodnÁ› vÁ›cÁ›, ale tenhle veÁ›er... tenhle veÁ›er byl prostÁ› na mnÁ› moc. CÁ›til jsem, Á›že jsme zvlÁ›dli nÁ›co, co se asi nemusÁ› vÁ›dycky podaÁ›t. CÁ›til jsem nÁ›dhernÁ› krÁ›snÁ› VÁ›noce vÁ›jude kolem.

ONA

Tak a je to. Raz k tomu muselo prÁ›sÁ›. NeÁ›Á›astnÁ› a neveselÁ›.

Ale má›Á›em si za to sama.

PreÁ›o som sa vlastne toÁ›kÁ› roky neozvala?

PreÁ›o som znÁ›Á›jala vÁ›jetky jeho nÁ›lady, absurdnÁ› obvinenia a nezÁ›ujem tak dlho?

PretoÁ›e som sa nevedela zbaviÁ› svojej predstavy o tom, Á›že manÁ›elskÁ› sÁ›ub je na celÁ› Á›ivot? Alebo skÁ›r preto, Á›že som sa bÁ›ila, aby to nebolo vÁ›jetko eÁ›ite horÁ›ie?

BÁ›ila som sa, Á›že mi urobÁ› zo

Á¼ivota peklo? BÅ¼ila som sa, Á¼e zostanem Å°plne sama? Teraz je to uÅ¼ fuk. Sviatky sÅ° v prdeli. A tak som sa snaÅ¼ila...

VÅ¼bec si nevÅ¼imol, ako som vylepÅ¼ila vÅ¼zdobu, vÅ¼bec neocenil, Å°o vÅ¼jetko som urobila, vÅ¼dycky si nÅ¼jide dÅ¼vod, preÅ°o vyrobilÅ¼ dusno. Dlho som sa ovlÅ¼dala, ale nakoniec som sa neovlÅ¼dla. SkonÅ¼ilo to hroznou hÅ¼dkou na Å°tedrÅ¼ deÅ¼ kvÅ¼li polenÅ¼m mandliam a viem, Á¼e teraz sa so mnou pÅ¼ir dnÅ¼- nebude rozprÅ¼ivaÅ¼. Zase budeme chodiÅ¼ okolo seba ako cudzÅ¼-... uÅ¼ toho mÅ¼m dosÅ¼, uÅ¼ toho mÅ¼m fakt plnÅ¼ zuby. EÅ¼te Å¼Å¼astie, Á¼e sme sa nakoniec udobrili s Petrou.

Pred sviatkami som jej povedala, Á¼e ju tu nechcem, pretoÁ¼e som na Å°u bola hrozne naÅ¼tvanÅ¼, a ona mi vyrazila dych tÅ¼m, Á¼e o to vÅ¼bec nestojÅ¼-, pretoÁ¼e predsa ona â€žbude Vianoce trÅ¼viÅ¼ so svojÅ¼-m novÅ¼m partnerom. S Jirkom!"

S JIRKOM!

Chrstla mi to do tvÅ¼re... Å°plne fyzicky ma zabolelo srdce. Ale tak mi treba, za to si tieÅ¼ mÅ¼Å¼em sama. Nemala som ho odmietnuÅ¼... moÅ¼no by som bola mohla Vianoce s nÅ¼m trÅ¼viÅ¼ ja... on by si moÅ¼no vÅ¼imol, keby som mu vyzdobila byt... s nÅ¼m by sa moÅ¼no dalo bozkÅ¼vaÅ¼ pod imelom...

Pavla-na, preber sa! Nakoniec to PetruÅ¼ke nedopadlo, priÅ¼ila s plaÅ°om, Á¼e Å¼iadne sviatky s Jirkom nebudÅ°. Vraj jej dal jasne najavo, Á¼e obÅ°asnÅ¼ schÅ¼dzky sÅ° fajn, ale momentÅ¼lne vÅ¼bec nemÅ¼ v Å°mysle sa viazaÅ¼.

Bola z toho Å°plne hotovÅ¼, to som eÅ¼te nevidela. VÅ¼dy bola nad vecou, vÅ¼dy to bola ona, Å°o rozdÅ¼vala kopaÅ¼ky a lÅ¼mala srdcia. Ako to, Á¼e zrovna tento ju tak zblbol?

No to sa pÅ¼ta tÅ¼ pravÅ¼, Á¼e. MÅ¼a predsa zblbol tieÅ¼... takmer. Nakoniec sme obe plakali spolu, zblÅ¼il nÅ¼s pocit, Á¼e nÅ¼m ublÅ¼il obom. ChrapÅ¼.

TakÁ¼e termÅ¼n rozvodu je potvrzen. MajetkovÅ¼ vyrovnÅ¼nÅ¼- jsme nakonec domluvili a zbÅ¼vajÅ¼- dva dny do stÅ¼nÅ¼. Nepojedu tam. Je to zbyteÅ°nÅ¼, pokud existuje dohoda o pÅ¼Å¼i a majetku, rozvedou vÅ¼s dnes za pÅ¼t minut a povÅ¼dat si tam mÅ¼Å¼e jen soudce se zapisovatelkou. NevÅ¼m, jestli je to tak lepÅ¼, ale docela urÅ¼itÅ¼ jsem rÅ¼d, Á¼e nÅ¼m do toho nebude mluvit domovnÅ¼- dÅ¼vÅ¼rkynÅ¼ s kotelnÅ¼kem, jak tomu bylo kdysi.

ZamÅ¼il jsem k PetÅ¼me, zrovna v dobÅ¼, kdy stÅ¼nÅ¼- kdesi daleko zaÅ¼nalo.

"Myslela som, Á¼e uÅ¼ sa nevidÅ¼me."

"ProÅ°?"

"No po tom, Å°o si mi povedal pred Vianocami..."

ChvÅ¼li jsem pÅ¼emÅ¼lel, neÅ¼ mi doÅ¼lo, co myslÅ¼. "Ale jÅ¼ nemÅ¼l pocit, Á¼e bych ti Å¼ekl nÅ¼co... zlÅ¼ho." ZapÅ¼lila si a do horkovzduÅ¼nÅ¼ trouby dala dvÅ¼ pizzy. ProÅ° se teÅ° vÅ¼jude dÅ¼lajÅ¼- k jÅ¼dlu jen tyhle placky?

Z TV na nÁjs koukal zahraniÁnÁ- zpravodaj a sdÁloval, Á¾e "podle BBC si na nepÁ™Á-zeÁ^ poÁ•asÁ- nestÁÁ¾ujÁ- snad jen nizozemÁjtÁ- policistÁ©, jimÁ¾ zima pomÁjhÁj ve vyhledÁjvÁjnÁ- ilegÁjnÁ-ch pÁstÁ-ren marihuany. SnÁ-h intenzivnÁ tajÁ-cÁ- na stÁ™echÁjch domÁ totiÁ¾ prozrazuje mÁ-sta, kde pÁstitelÁ© v podkrovnÁ-ch prostorÁjch podporujÁ- rÁst vÁ½honkÁ drogy umÁlÁ½m osvÁtlenÁ-m."

Zpravodaj se jmenoval Ivan Kytka. ZasmÁjl jsem se.

"Áœo ti je smiesne? Á½e som chcela byÁ¾ s tebou a MyÁjkou? Potrebuje mamu viac, ako si myslÁÁj."

"Ne, promiÁ, nesmÁjl jsem se tobÁ. A ohlednÁ MyÁjky... Petro, ani ji neznÁjÁj. KromÁ toho opravdu nevÁ-m, proÁ zrovna ty bys chtÁla rodinnÁ© VÁjnoce."

"Áœo tÁ½m chceÁj povedaÁ¾? Ako Á¾e som len do postele? Alebo ako to myslÁÁj?"

No a pak se v nich vyznej - vÁ¾dyÁ¾ to sama takhle postavila.

"Ale ne, medulienko... prosÁ-m. Naopak. Budu rÁjd, kdyÁ¾ bude mÁ-t nÁjakou... vÁtÁjÁ- kamarÁjtku, abych tak Á™ekl."

"Mohli by sme zajtra v trojici vyraziÁ¾ naprÁklad do zoo, alebo do kina... Á•o ty na to?"

"To asi nepÁjde, MyÁjka uÁ¾ mÁj v plÁjnu jet s kamarÁjtkou na hory k jejÁ-m rodiÁ•Á-m na chalupu."

"Aha. No tak to ja tieÁ¾ niekam vyrazÁ-m."

"Petro, neblÁjni. Myslel jsem, Á¾e Silvestra upijeme spolu."

"MÁjm inÁ½ program. Ale po Novom roku sa ti ozvem."

TakÁ¾e MyÁjka uÁ¾ dorazila, snÁhu majÁ- plno a je tam fajn. RÁ-Á¾iÁ•kovi jsou fajn rodina, ta jejich dcera naÁjtÁstÁ- nemÁj propÁ-chanÁ½ ani oÁ•i, ani nechodÁ- v plynovÁ© masce, takÁ¾e by tam mohlo bÁ½t nejen veselo, ale i relativnÁ normÁlnÁ. ZÁ-stali jsme s krÁlicÁ- sami, jako silvestr to urÁitÁ nenÁ- nejhorÁjÁ- spoleÁnost. Nechal jsem ji po sobÁ lÁ©zt, ostatnÁ, stejnÁ se ode mnÁ nechtÁla vzdÁlit a ÁjlÁjpnout jsem na nÁ- nechtÁl.

OÁ¾uÁ¾lÁjvala mi vlasy, uÁji a vÁbec byla neodstranitelnÁ pÁ™Á-tulnÁj. Pustil jsem se do vajÁ-Á•ek na slaninÁ, slabounkÁ© plÁjteÁky se rozvonÁly na mÁjsle a jÁj si vyÁ¾ukÁjval poslednÁ- vajÁ-Á•ka, co jeÁjtÁ v ledniÁce zbyla.

Á½ÁjdnÁj lÁjska neroste do nebe! S poslednÁ-m vajÁ-Á•kem do hrnÁ-Á•ku vypad i prvÁ- bobek...

Mno. A teÁ• to mÁ-Á¾u vylejt a chroustat suchÁ½ rohlÁky - tady aby jeden mÁl u sebe bobyguarda (pozn. pÁ™ekl. hlÁ-daÁ• bobkÁ). TakÁ¾e dÁjmy prominou, ale to tedy urÁitÁ ne. A tak jsem lovil, aÁ¾ jsem vylovil a dÁkoval, Á¾e MyÁjka zrovna teÁ• nepobÁ-hÁj okolo. DoufÁjm, Á¾e jÁ- to neprÁjsknete, patrÁ by zvÁjÁ¾ila svoje rozhodnutÁ- o trvalÁ©m pobytu.

Na rozdíl od většiny lidí jsem na Silvestra nikdy nekupoval, ale vrátil. Zůstaly z naší první a jediné oslavy, kdy jsme se zabydli a teď konečně jsem se vybil k tomu se jich zbavit. V duchu jsem tajně doufal, že narazím u vratných lahví na Světová, ale byl tam jen automat. Házet jsem tam jednu za druhou, a pádly padal si, jako kdybych vrátil ať už za každým den.

„No tak se s tím tak nemazli, mladej...“ Tak tahle děma nevypadala na to, že by měla být kam spáchat. A když, tak už hodná děvno.

„Nechte si ty peníze, nebo se ten automat nepořádá a nebudu mít na francovku.“

Zasmála se hrdelně smáchem, ať mi obrátila lámeč naruby.

„Ty se mi lábá.“

„Ty mně taky.“

Je fajn, když si lidi vyjdou vstáček. Jen s některými bych se minul docela rád. Zapala smska. Zkontroloval jsem, že ta rozverná bezdomovkyně už není v dosahu a nakoukl jsem do doručení. Milena. Pár dní mi ještě nastává nová rok. Proč pář je smsky cizím lidem? A to si obzvlášť v poslední době dělala hodná žileť na tom, aby nevyhazovala peníze za jakýkoliv kontakt. Těba si spletla á-slo, já ji v seznamu od rozvodu už nemám. Těba si myslí, že si něco udělám, když není. A to věbec není. Jipatně nepad: já si totiž udělám koupel, otevřu si portugala a možná si poťu... těba něco o jífrách. I když mám obavu, že to na mně bude asi dnes v noci pář-li já ročně, a věbec to se Silvestrem nebude souviset.

Evčím se ve vaně, nechám si bubliny z pány bhat po těle a věřím si každému vteřině. Ne, že bych oslava svobody není těba. Nejsem na sebe pyšnej, že dvacet let vztahu je v háji, ale Milena mě dokázala pářesvědčit, že to celá opravdu nemálo smysl. A teď si prostě odplavuju ten poslední pářrok.

Vlastně to nebyl jipatně rok.

To je život Jirko, tohle věchno k němu patří - a buď rád, že jsi živěj, zdravěj a že máš janci zaťt znovu. Vlastně jsi už zaťal, a věbec ne jipatně.

Mrkl jsem na pář-ta, kněku se jíframa jsem položil na stůl. Či dně poťta, kromě pář nabědek na světové penisu a ověnou finanční transakci z Nigerie. A někdo mně oslovil na facebooku. Teď? Haha... Schrödingerova kočka?? Hm. Ahoj, živě nebo mrtvě? Nic. Takže asi mrtvě. Prohládl jsem si profil. Na fotce byl vidět jen detail ruky se zlatými prsty a pramen vlasů. Ale jestli si nevymějí, tak je to chytrá osbka. Dokonce studijní pobyt v Kalifornii, oblíbený autor Penrose... hm. Á koda. Myslel jsem, že si popovíme o vlně a rovnicích. Ale asi jsem pářjel pozdě. Tak se vrhnu na ty jífry, co teď zrovna átu, těba zětra nějakou najdu od Tebe, kočko :)

Usnul jsem nad tětem

stranou, možná se někdy dostanu i dále než k Caesarovi. Ale to budu muset být aspoň trochu vyspalá.

Ona

Na Silvestra sme pozvali pár kamarátov zo starších čias a tak som deň dopredu robila veľký nákup. Mám vo zvyku opäť v supermarkete svoj vozík. Zaparkujem ho vždy niekde, kde nezavazia a potom okolo neho robím krátky a dlhý hviezdicový výlet, často sa k nemu vraciam a s narušenou plnou tovaru. Dnes som sa vracala s tromi fľačkami ružového šampanského, pozerám, a v mojom vozíku ležia okrem vecí, ktoré som tam sama vložila, presne takisto tri fľačky.

Tak budú mi už úplne jasné, alebo neviem... Ťumela som na tie nadbytočné bublinky.

"Promiňte, já se splet," poújem naraz veďa seba fučá mučá, která sa rátil k májmu vozíku a s omluvným smevom drmolil niečo o tom, že toho máj dnes naozaj veďa, a že keby som vedela, aké práčiny máj jeho roztráitos, určite by som sa na neho nehnevla.

Povedala som mu, že sa nehnevám, ani keď neviem, a on sa na mňa usmial. V tej chvíli som si uvedomila, že máj mu sa skoro nikdy neusmieva.

Ale posledný deň v roku bolo veselo. Mne určite. Okrem iného sme si páčali pár predstavení Divadla Járy Cimrmana a to sa vždy chichotám ako najatá. A ružové polosladké šampanské mi chutilo. Po polnočnom práčiku som si už len tak ošapene sedela na svojom gauču. Je pravdepodobne, že som sa priblížila usmievať. Spomenula som si na božka na parkovisku. Áno, ten, čo ma tak dostal... ten Jirkov. Ostatne, žiadny iný sa nekonal.

Po tom, čo sa stalo, som si zakázala myslieť na toho chlapa i na včera, čo s ním som sa viselo, ale teraz, v ťo neskoro hodinu, pod vplyvom vna sa mi veľmi chcelo spomnať na ten krásny pocit... bolo tak ľákvá od dá sa sneniu... keby to tak medzi nami pokračovalo... aké by to bolo? Pravdepodobne by ti zlomil srdce, čapa, prevravel ten najmenej opitý kôsok májho ja, ale vbec sa mi nechcelo ho počať. Aké by to bolo s niekým, kto sa tak krásne usmieva, že ľoveku sa robí teplejšie v bručku? S kým sa dá len tak hodinu kecať o fyzike? Z koho sa podlomia kolena, keď je úplne blá-zko?

Pavla, neblbni, trval na svojom racionálny hľadisk, ale ako čas plynul, povážlivo slabol. Naraz som si spomenula, čo hovorila Petra. Že by som nedokázala nikoho zbaliť ani na internete. Hm. Čo je to vlastne za blbosť? To by sme sa na to pozreli. Je fakt, že som to nikdy neskázala, ale veľ sa hovorá, že ako žena stať vystráň malý návnadu, a hrdý záujemcov je nutne odháň virtuálnou tyčou. A vtedy ma to napadlo. To sa bude, Petruška, divi. Ja nielenže NIEKOHO zbalím, ja zbalím JIRKU!

Musela som sa smiať, ako mi

to naraz prišlo jednoduché a geniálne riešenie. Konečne sa v mojom nepodarenom živote začne niečo diať. Niečo vzrušujúce! Naliala som si alkohol - pohárik. Naraz som bola plná energie. Prečo by som si nemohla dopriať nejaké potešenie? To máim do smrti ako mná-áika? Hm.

Lenže ako na to? Jirka so mnou už nechce mať nič spoločného... bolo to na ňom vidieť... Už to mám! Naliala som si zvyšok fľaše, otvorila notebook a vytvorila na facebooku profil pod menom Schrödingerova kočka.

Doháda Jirku na sieti bola hračka. Hodila som udičku, a išla sa osprchovať. Keď som sa k tomu vrátila, našla som jeho reakciu a skoro som začala vŕskať od radosti. Sáčce bol už preč, ale krájsne sa chytil... Že by som mu fakt vymyslela nejakú áifru?

Ďe mu vôbec napá-sa, aby sa mu chcelo reagovať aj zajtra? Ako zaujme? O ňenskú zjavne nãdzu nemá... i keď si odmyslím Petru, zoznam jeho "žpáitel" na facebooku hovorí - za všetko - haldy samiiek, čo mu furt posielajú srdiečka a vajakovako na seba upozorujú.

Ok, tak nech má áifru...
haha, to bude ako z Dana Browna!

Vzala som si na pomoc ceruzku, papier a za chvíľu som Jirkovi poslala správu:

TORDVIEZSZCKEZ
YPIVAXA, DJUNEEFSKIPAMDSIMACORODADZANE. SYC
HWACERGSVDNEDBYETFJKDECOJTOSEARM?

Zdravím
a tá-á-m se

ROMAN